

בריאות ואושר

אחרי שנים של טיפולי הפריה כושלים, הצליחה ורד לטאי סבר להרות בזכות הליך חדשני: החזרת העוברים לחצוצרות ולא לרחם. לא ייאמן כי יסופר

תומכת. מולנו שמקומות העבודה שלנו עוררו ואפשרו את התהליך. **איך חל המסנה:** אחרי ארבעה חמישה מחזורי הפריה הרופא אמר: "עשיתי כל מה שאני יודע. עדיף שתנסו מישוה אחר". עברנו לר"ר שי אליצור, מנהל היחידה להפריה חוץ גופית בבית חולים אסותא. הוא קרא את התיק ואמר: "ננסה לגוץ בטיפולים". כל חודש הוסיף טיפול, תרופה, בדיקה. במחזור השלישי הציע לברוק הליך לא שכחי: ZIFT (Zigote Intra Fallopien Transfer), שבו מוחזרות הביציות המופרות לא לרחם, כמקובל, אלא לחצוצרות, ומשם ממשיך העובר באופן טבעי אל הרחם להשרשת ההיריון. הטיפול נעשה בלפרוסקופיה ומחייב הרדמה נוספת, תוך 24 שעות מאשיבת הביציות. החלטתי ללכת על זה. בהליך הזה השתתפו ר"ר אליצור ופרופ' ארדיאן שולמן, רופא בכיר באסותא ומנהל היחידה להפריה חוץ גופית בבית החולים מאיר.

ואז, הריתי: הייתי בציפייה מטורפת. לא הרשיתי לעצמי לקוות עד הסוף. מעין, היה זה שבישר לי שהתשובה חיובית.

ומי נולד: איתן, בשבוע ה-35, בלידה טבעית ומהירה. תוך 23 דקות הוא יצא לאוויר העולם, בריא, בשל וסקרן.

שורה תחתונה: בזכות העובדה שלא הפסקנו את החיים במהלך הטיפולים, הרוחנו חמש שנים שבהן יכולנו ליהנות וגם הזוגיות התחזקה. היום אני יודעת שנרע להתמודד יחד עם כל דבר.

צפורה רומן

מי אני: ורד לטאי סבר, 32, עובדת סוציאלית בעיריית הרצליה, נשואה למעין, אמא לאיתן כמעט בן חצי שנה.

מה הייתה הבעיה: אנחנו נשואים כבר חמש שנים, אחרי שנת נישואים התחלתי לנסות להרות ללא הצלחה, בכריקות לא נמצא הסבר לעיכוב. הופנית למומחה לפריה בקופת חולים. התחלתי טיפול בהורמונים הזרעות, אך שישה מחזורי הזרעות נכשלו.

אמא, עוד לפני שתכננתי להרות, הייתה לי הרגשה שזה לא ילך בקלות והלכתי לכל התהליך מפוכחת. למרות זאת, אחרי כל תשובה שלילית, היה קשה. בעלי ואני ניסינו להפוך את נושא הטיפולים למשהו נחמד. אחרי כל פגישה עם הרופא יצאנו, טיילנו, הלכנו לבית קפה.

אילו טיפולים עברתי: הופנית ליחידה להפריה חוץ גופית במרכז רפואי מסוים, והתחלתי בטיפולים שכללו שאיבת ביציות, הפריה, החזרת העוברים לרחם, תהליך מורכב וקשה. כאב לי, התנפחתי, הגבתי לא טוב על ההרדמה. במחזור הראשון הריתי אך ההיריון נפל אחרי מספר שבועות. זה היה מאכזב מאוד אבל ראינו בזה גם את הצד האופטימי – שאני יכולה להרות. עברתי ארבעה מחזורי טיפול מטלטלים, שנעו בין תקווה לאכזבה גדולה. בזכות בעלי החלטנו שלא מפסיקים את החיים. התחלתי וסיימתי תואר שני, יצאנו לחופשות בחו"ל, שבמהלכן התנתקנו מהלחץ, ואז חזרנו והמשכתי. היו המון היעדרויות מהעבודה ונפילות רגשיות – קשה לעבור את זה בלי סביבה

"אחרי חמישה מחזורי הפריה הרופא אמר 'עשיתי כל מה שאני יודע', תנסי מישוה אחר". ורד ואיתן סבר

